

brevbækslet om Sagen, i saa Henseende udtalte formener passende at kunne foreslaa ansat til 130 Kr. om Aaret, og man skal derfor anmode det ærede Udvalg om til 3dje Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1897—98 at ville stille følgende Endringsforslag:

Til § 20 IV. C. 1. a.:

Summen forhøjes med 130 Kr.,

samt om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1896 til 31te Marts 1897 at ville stille følgende Endringsforslag:

II. Til § 20 (Justitsministeriet):

Til IV. C. 1. a.: Summen forhøjes med 54 Kr. 16 Ø.

Rump.

Til Folketingets Finansudvalg.

B. Krarup.

Forslaget tiltrædes.

16) Samme Konto. Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 26de Februar 1897.

I et af Direktionen for Sindsfygeanstalten ved Bordingborg hertil indsendt Andragende har Christiane Siebert f. Bøch, Enke efter den den 18de f. M. afdøde Murer ved Sindsfygeanstalten A. Siebert, anholdt om, at der maa blive tilstaaet hende en aarlig Understøttelse af Statskassen. Andragerinden har i saa Henseende anført, at hun er uformuende og paa Grund af svageligt Helbred ude af Stand til at ernære sig ved Arbejde. Hendes Mand har virket ved Sindsfygeanstalten fra dennes første Begyndelse indtil sin Død, idet han i 1860 med Justitsministeriets Approbation blev antaget i fast Akkord for alt aarligt tilbagevendende Arbejde, saaledes, at han var forpligtet til at anvende al sin Tid i Anstaltens Tjeneste, og saaledes at der herfor ydedes ham et fast aarligt vederlag af 740 Kr. hvorhos der for alt Arbejde uden for Reglen skulde ydes ham vederlag efter en for hvert enkelt Arbejde truffen Akkord. Fra 1ste April 1892 gif han over til at være paa fast Løn for alt Arbejde, hvilken Løn blev ansat til 900 Kr. aarlig og fri Bolig.

Anstaltens tidligere Overlæger og dens tidligere Forvalter have udtalt, at Murer Siebert har arbejdet tilfredsstillende, at han var en baade dygtig og paa lidelig samt ordentlig og sparsommelig Mand, men da han havde 5 Børn at bringe frem, maatte han paa deres Undervisning ofre saa meget, at der af hans lille Løn intet blev at lægge til Side. Som Følge deraf er hans Enke, der er 61 Aar gammel og i mange Aar har haft et skrøbeligt Helbred, vanskelig stillet. Hun kan saa godt som intet tjene ved sit Arbejde, den yngste Søn er endnu ikke fra Haanden, og de andre Børn ere ikke saaledes stillede, at de kunne hjælpe hende. Hun ejer et lille Sted i Bordingborg, men skylder saa meget paa det, at hun næppe vil kunne bo husfrit i det, og hun vil være udsat for at lide Nød, hvis der ikke andetsteds fra kan komme Hjælp til hende.

Under Hensyn saavel til det om Mandens mangeaarige trofaste Arbejde i Anstaltens Tjeneste som om Entens Trang anførte har Direktionen anbefalet Andragendet og indstillet, at der søges tillagt den paagældende en aarlig Understøttelse af Statskassen for 100—120 Kr.

Da Justitsministeriet under Hensyn til de af Direktionen fremhævede Omstændigheder finder, at der turde være Føje til at søge Andragerinden tillagt en aarlig Understøttelse af Statskassen fra den 1ste d. M. at regne, men paa den anden Side maa formene, at denne Understøttelse efter Størrelsen af hendes Mand's Løn — hvorved bemærkes, at den ham tillagte fri Bolig formenes, at kunne beregnes til